

G7 a EK chytají kočku za ocas

Jistě není sporu, že souběžně s válečným konfliktem na Ukrajině probíhá i válka Spojených států, Evropské unie a dalších zemí takzvaného Západu s Ruskem, potažmo s Čínou, tentokrát především ekonomická (přestřelky kolem »lidských práv« berme jen jako kosmetický doplněk, Západu na nich nesejde, slouží mu jen k oblbování veřejnosti). Nemylme se, ta válka už probíhá dlouho, nejen od roku 2014, kdy se Krym připojil k Rusku a Západ začal jako zbraně ve velkém používat sankcí. Lépe to lze pochopit, když si uvědomíme, že tato válka se vede v zájmu upevnění světové hegemonie USA. A k té jí má dopomáhat Bůh a mimo jiné, v nikoliv vlastním zájmu, EU a řada jejích států. Netřeba asi připomínat, že naše republika v tom nyní hraje prim. Také je zřejmé, že dlouho měla tato »alliance«, sama se nazývající »svobodný a demokratický svět« (zkráceně Západ), převahu, byla takřikajíc v ofenzivě. Pak si ale nejprve Čína a pak i Rusko zcela osvojily používání neefektivnější zbraně Západu, tzv. volného trhu, a začaly ji používat ve svůj prospěch. A ejhle, najednou se síly nejen vyrovnaly, ale nyní se dokonce ukazuje, že Západ přechází z ofenzívy do obrany a chytá takzvaně kočku za ocas. Náhorně to ukazuje situace kolem plynu a ropy. Raketově stoupající tržní ceny energií a v návaznosti na ně všeho ostatního se začínají ukazovat už jako nezvladatelné. Volný trh totiž není nijak spravedlivý, vždy na něm dominují ti, kdo mají větší sílu, v tomto případě země, které mají největší zásoby plynu a ropy. A takřka horečná snaha západních politiků něco s tím udělat, zatím žádné výsledky nepřinesla. Připomeňme jen zcela neúspěšnou cestu amerického prezidenta Joe Bidena do Saudské Arábie a dalších zemí OPEC... V pátek proto přišli s dalším »řešením«, zastropují ceny ropy a plynu. Nejprve prohlásila předsedkyně Evropské komise (EK) Ursula von der Leyenová, že »už je na čase zastropovat cenu plynu z ruských plynovodů do Evropy«. Poté se ministři financí a guvernéři centrálních bank ze skupiny tzv. vyspělých zemí G7 dohodli na zavedení cenového stropu na ruskou ropu i ropné produkty. O mechanismu stanovení výše stropu se teprve rozhodne, informují zahraniční tiskové agentury. Opatření vejde v platnost 5. prosince pro surovou ropu a 5. února příštího roku pro zpracované ropné produkty. Jsou to stejná data, jako ta v rámci šestého sankčního balíku EU, který stanovuje částečné embargo na dovoz ruské ropy a ropných produktů do EU. Spojené státy vyhlásily zákaz dovozu ruské ropy již v březnu, ty ovšem mají i vlastní zásoby. »Dnešní krok pomůže ušetřit velkou ránu ruským financím, podkope schopnost Ruska vést nevyprovokovanou válku na Ukrajině a urychlí zhoršování stavu ruské ekonomiky,« živila optimismus americká ministryně financí Janet Yellenová. Otázkou teď je, jaké tyto pompézně ohlašované kroky budou mít účinnost. Podívejme se nejdřív na ten plyn. Bývalý ruský prezident Dmitrij Medveděv na slova šéfky EK reagoval oznámením, že Moskva v případě zastropování cen prostě přestane plyn do unie dodávat. »V Evropě jednoduše nebude žádný ruský plyn,« napsal podle agentury Reuters Medveděv na sociální síti Telegram. Rusko již před časem výrazně omezilo průtok plynovodem Nord Stream 1 do Evropy, v posledních týdnech na zhruba pětinu kapacity. Ve středu kvůli údržbářským pracím dodávky přerušilo s tím, že je obnoví dnes. V pátek krátce po »svalnatých řečech« paní Ursuly ale Gazprom oznámil, že údržba provedená společně se zástupci firmy Siemens Energy odhalila únik oleje v kompresorové stanici Portovaja, takže není možné zajistit bezpečný provoz. Plyn tedy zatím nedorazí. Zda je to přímá reakce na prohlášení šéfky EK, nebo součást dlouhodobější snahy upozornit na skutečnost, že protiruské sankce znemožňují plnohodnotnou údržbu plynovodu, se lze jen dohadovat. Nicméně firma Siemens Energy upozornila, že »takovéto úniky obvykle nemají vliv na provoz turbíny a lze je utěsnit na místě. Je to rutinní procedura v rámci údržbářských prací«. »Ani v minulosti výskyt takovéhoho typu úniku nevedl k přerušení provozu,« dodala s tím, že v kompresorové stanici Portovaja je dostatek dalších turbín k zajištění jejího provozu. Faktem ale je, že Rusko (ne)dodávání plynu do Evropy trápí mnohem méně než samotnou EU. Přes pětkrát nižší dodávky totiž Gazprom v prvním pololetí dosáhl rekordního zisku, a to nejen kvůli vysokým cenám, ale i díky výrazně zvýšenému vývozu této suroviny do Číny a dalších zemí. A téměř totéž vlastně platí i o ropě. Místopředseda ruské vlády Alexandr Novak trefně označil zavedení cenového stropu za »naprostou absurditu«, která destabilizuje celé odvětví. Rusko nebude ropu ani ropné produkty dodávat zemím, které stanovení cenového stropu podpoří, řekl. Podle něj jsou ruské firmy například na prosincové embargo EU na dovoz ruské ropy už nyní připraveny natolik, že mohou zachovat těžbu na dosavadní úrovni. Klíčové totiž také je, zda cenový strop podpoří velcí kupci ruské ropy, jako jsou Čína, Indie a Turecko. »Cenový strop v podstatě nemá žádný dopad, pokud G7 nepřesvědčí další hlavní kupce, aby se přidali,« uvedl analytik Christopher Haine z poradenské společnosti Energy Aspects. »Ti se však zdráhají, přestože by se tak vyhnuli západním sankcím na financování a pojištění dopravy,« dodal. Ono totiž Rusko opravdu není tak izolované, jak se nám naši čelní politici a mainstream snaží namluvit. Takže suma sumárum, kalibr cenových stropů, této nové obranné zbraně Západu, se v tomto světě nejeví jako příliš těžký. Spíše se zdá, že G7 a EK vytáhly v panice z klobouku dva pokusné králíky. Žel, ani očekávatelný neúspěch však »strategie« Západu nezastaví. Dál povedou svět do války za pochybným »americkým snem«, ať to stojí, co to stojí... Ivan Cinka

Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Nemohu začít ničím jiným než demonstrací na Václavském náměstí. Mnozí z Vás se ptali, proč jsem nevystoupila. Na to je jednoduchá odpověď – organizátoři mě mezi řečníky nezařadili. Každopádně jsem moc ráda, že jsem se mohla s mnohými z Vás setkat, vyfotit se, podiskutovat. Neskutečně mě to nabilo do dalšího boje. Mimochodem se můžeme společně potkat znovu na další demonstraci na Václaváku, která je už v sobotu 17. září od 14:00. Řekněte to i svým kamarádům a známým, že se nás tam sejde znovu co nejvíce! Mnozí se také ptali, jak jsme se my komunisté mohli připojit k demonstraci,

neuneslo, že by si musel stoupnout chvíli vedle Josefa Skály? Pane Šlachto, nekouše, tak přijďte 17. září ve dvě na Václavák, kde můžete složit reparát. To stejné je u ČSSD. Proč se k demonstraci nepřipojila aspoň tak, jako KSČM? Že by přišla mezi demonstranty. Nasát názory lidu i jinde než v Lidovém domě. I sociální demokraty zvu na 17. září!

A ještě naposled k jedné z největších demonstrací od roku 1989. Premiér Fiala následně celou akci zlehčoval slovy, že šlo o setkání lidí, jejichž zájmy jdou proti zájmům občanů České republiky. Při pohledu na ceny energií, ceny pohonných hmot, či další problémy, které Fialova vláda odmítá řešit a kvůli kterým už lidé mají této asociální vlády dost, se tedy ptám - pane premiére, co má být ten veřejný zájem, proti kterému se lidé na náměstích staví? Staví se pouze proti vaší neschopnosti, což je fakt, který žádnými slovy zlehčit nejde. Proti vaší vládě už se staví i skupiny obyvatel, které by vám měly být z podstaty věci nakloněny. V anketě na serveru podnikatel.cz vyjádřilo nedůvěru vládě hned 97 % z 8,5 tisíc hlasujících, přitom právě podnikatelský sektor v průběhu let vždy představoval pro ODS baštu. Odklon podnikatelů od ODS dokládají i další data, dle kterých by si vláda při známkování jako ve škole vysloužila dle hodnocení podnikatelů a firem za dosavadní řešení energetické krize čtyřku. Zda-li pak uslyšíme od Petra Fialy slova o tom, že i podnikatelé se vyjadřují proti zájmům občanů ČR? Unést kritiku bývá těžké a přiznat si vlastní bezmoc ještě těžší, proto vládu znovu vyzývám k demisi, aby zemi mohl vládnout někdo, kdo bude mít pochopení pro frustraci lidí a bude vnímat jejich problémy, díky čemuž je bude moct začít namísto neustálého zlehčování situace konečně efektivně řešit.

Kromě desetitisíců demonstrantů dorazil do Prahy minulý týden také německý kancléř Olaf Scholz, který při společném setkání s premiérem Fialou znovu vytáhl své oblíbené téma zrušení práva veta při hlasování v Radě EU. Právo veta přitom patří k nejdůležitějším pilířům zachování suverenity národních států, protože při hlasování v Radě zaručuje, že žádný ze států nebude muset přijímat taková rozhodnutí, která budou zcela v rozporu se zájmy občanů jejich vlastní země. To jsem Fialovi také jako jediná z českých europoslanců přímo v Evropském parlamentu vmetla do tváře. Zrušení práva veta by opět přidalo na moci velkým státům jako je Německo, jelikož Scholzem navrhovaný hlasovací systém kvalifikované většiny zohledňuje mimo jiné i celkový počet obyvatel zemí, které pro návrh hlasují. Není divu, že tuto ideu, která oslabuje pozici menších a středních států, včetně České republiky, podporují pirátské europoslanci v čele s Mikulášem Peksou. Já považuji dobrovolné odevzdávání vlastní suverenity do rukou států jako je Německo, které svou politikou v posledních letech např. rozpoutalo masivní migrační a energetickou krizi, za sebevražedný akt a drzý Scholzův návrh je pro mě něčím, co je třeba striktně odmítnout. O vlastní zemi bychom si sami měli také rozhodovat. Doufám, že se při setkání se Scholzem inspiroval Petr Fiala především ve způsobu, jakým německá spolková vláda pomáhá svým občanům. Němci totiž chystají balíček opatření ve výši 1,6 bilionu korun na boj s dopady prudce rostoucí inflace. Na rozdíl od naší vlády, která slevy na dopravu ruší, v Německu je rozšiřují. Doposud největší balíček pomoci obsahuje také zvýšení příspěvku na bydlení a další úlevy pro studenty a důchodce. Jaký rozdíl oproti Fialově vládě, od jejichž představitelů zatím jen stále dokola posloucháme floskule o svázaných rukou a předelegování odpovědnosti na orgány EU. Závisí přitom právě na národních vládách, jak dané evropské dokumenty budou vypadat, zda jsou si schopny země vyjednat výjimky, případně jak je implementují do zákonů dané země. ČR patří mezi země, kde všechny vlády – co se jim nehodilo – svalily na unii. Místo toho, aby vyjednávaly či využily práva veta. V tom se tato vláda neliší od té Babišovy.

A když už jsme u Andreje Babiše, pojďme se podívat na zprávu, kterou o poměrech v hnutí ANO zveřejnil v uplynulém týdnu investigativní server neovlivni.cz. Zatím co Andrej Babiš tepe vládní koalici kvůli kauze Dozimetr, u lidí z vlastního hnutí mu vazby na mafiánské prostředí zjevně nevadí. Místopředsedkyně Sněmovny z hnutí ANO Jana Mráčková Vildumetzová se totiž podle nových zjištění scházela s podnikatelem Zakáříhou Nemrahem, jenž od června sedí ve vazbě kvůli podezření z účasti na zločinecké skupině v kauze Petra Hlubučka. Vildumetzová se brání, že šlo o přítele jejího manžela a ona byla u schůzek jen čistě náhodou. Jsem zvědavá, kdy se dočkáme úpravy výpovědi, tak jako tomu bylo např. u Jiřího Pospíšila a dalších, kteří v počátku také svou účast na celé kauze popírali. A reakce hnutí ANO? Podle Aleny Schillerové má Vildumetzová důvěru celého hnutí. Andrej Babiš nemůže v kauze Dozimetr kázat vodu a pít víno. Kauza Dozimetr zcela zjevně začíná dohánět i politiky sněmovní opozice z hnutí ANO a ti by stejně jako ostatní měli vyvodit ze svých styků politickou odpovědnost.

A protože se blížíme ke konci, tak nesmí chybět zpráva ze zahraničí. Na konci srpna byla vyslovena nedůvěra vládě čtyřkoalice v Bulharsku, kterou vedl Kiril Petkov. Důvodem jsou mj. dodávky plynu. Jde o to, zda Bulhaři budou v zimě topit levným ruským plynem, nebo si drasticky připlatí za ten americký – zkapalněný. Jak vidno, občané mají v tomto sporu celkem jasno. Tak uvidíme, co nová vláda, a hlavně nové volby, které mají proběhnout v říjnu.

Jaroslavv Foldyna: Vláda dělá systematické kroky k likvidaci českých firem a ožebračení českých občanů

Rozhovor pro iportal24.cz s poslancem hnutí SPD Jaroslavem Foldynou.

PS hlasovala o vyslovení nedůvěry koaliční vládě Petra Fialy. Poslanci SPD se k žádosti o svolání schůze připojili. Co jste si od schůze slibovali? V situaci, kdy vládní koalice činí kroky, které vedou ke kolapsu českých firem a které udělají z velké části občanů žebráky, je povinností opozice, pokusit se takovou vládu svrhnout. Každý vládní poslanec si pak ponese vlastní zodpovědnost za to, jak hlasoval. **Jedním z důvodů, pro který chce opozice vyslovit vládě nedůvěru, je aféra kolem kontaktů nového ředitele civilní rozvědky Petra Mlejnk, který ovšem už rezignoval, s podnikatelem Michalem Redlem obviněným v pražském korupčním případu Dozimetr. Jak se na tuto aféru a vůbec na jmenování Mlejnk díváte.** . Je to jen jeden z kamínek mozaiky, která by se mohla jmenovat »Vláda národní tragédie«. Těch průšvihů vlády pana Fialy je samozřejmě mnohem víc, i když je potřeba říci, že takhle úzké propojení vládní strany s organizovaným zločinem zde nebylo od vzniku ČSR v roce 1918. Rezignace p. Mlejnk na této skutečnosti samo-zřejmě nemění vůbec nic a je to jen pokus o úhybný manév. Podstatné totiž je, že takového člověka pan Rakušan do funkce vůbec kdy jmenoval a že ho, po všem, co vyšlo najevo, ještě tak dlouhou dobu ve funkci držel. Proto by měl rezignovat především on, vláda by měla být přestavěna a požádat sama znovu o důvěru.

Souhlasíte s návrhem, který předložil klub ANO, aby nový šéf služeb musel do funkce nastupovat s prověrkou na stupeň přísně tajné? Souhlasím.

Co soudíte o postupu koaličních Pirátů, kteří sice vyzvali k odvolání Mlejnk, ale zároveň avizovali, že vládu při hlasování podrží? Piráti při svém vstupu do politiky neustále mluvili o nějakých svých vznešených ideálech. Vypadá to ale, že nejvznešenějším ideálem správného piráta je jízda vládní limuzínou. **Patříte k výrazným kritikům Fialovy vlády. V jednom ze svých příspěvků na půdě PS jste uvedl, že vláda vede válku proti vlastním občanům. Jak jste to myslel?** Jak už jsem uvedl, vláda dělá systematické kroky k likvidaci českých firem a ožebračení

českých občanů. To by stačilo samo o sobě. Dále ale zavádí cenzuru, chystá se přijmout novelu volebního zákona, která jí samotné, a jí spřízněným nátlakovým skupinám umožní »zfalšovat« volby, chystá se přijmout novelu zákona o České televizi, který jí umožní zcela ovládnout ČT, snaží se zatáhnout naši zem do války, do které nám nic není, nadřazuje zájmy občanů jiných zemí nad zájmy občanů vlastních... Dalo by se takto pokračovat ještě dlouho. To vše se v souhrnu jinak, než jako vyhlášení války občanům ČR, nedá nazvat.

Jak podle vás vláda zvládá současnou energetickou krizi? Je podle vás úsporný energetický tarif řešením? Vláda zatím velmi dobře zvládla energetickou krizi vyvolat, to je ale vše. Úsporný energetický tarif, což je jenom jiný název pro novou sociální dávku, je, alespoň tak, jak jej zatím známe, směšný a urážlivý zároveň hned z několika důvodů. Zaprvé v době, kdy ceny energií už dnes dosahují mnohonásobku cen, které byly ještě před nedávnem a nadále porostou, je ta tisícikoruna, co zhruba dostane průměrná domácnost, podporou prakticky pouze symbolickou – to zvýšení cen se bude pohybovat řádově úplně jinde. Zadruhé, ty peníze vláda někde musí vzít, což znamená, že je buď vytáhne lidem z kapes jinde hned, anebo si je půjčí a vytáhne je lidem z kapes později i s úroky. Takže vláda vlastně říká: »Milí občané, pomůžeme vám tím, že vás obereme buď dnes, anebo až zítra.« A zatřetí, vláda, která cíleně vytváří z doposud samostatných, sebevědomých občanů lidi, kteří s čepicí v ruce musí jít žadonit na ouřad o dávky, je vládou, která by měla vypadnout sama od sebe co nejdřív, nebo ji občané, a to zcela oprávněně, »vynesou v zubech«. K tomu musím dodat ještě jednu věc. Všichni ví, že nepatřím k zastáncům absolutně volného trhu, když dlouhodobě tvrdím, že například strategická odvětví, jako je energetika či vodárenství, musí být po kontrolou státu, jinak hrozí, že naopak stát bude pod kontrolou korporací, které tato odvětví ovládnou, což je ohrožením demokracie, protože občan vlastníky korporací, na rozdíl od politiků, každé čtyři roky vyměnit nemůže. Když ale slyším pana Fialu, či pana Jurečku tvrdit, že energetický trh selhal, že jej spolu opraví, tak nevěřím svým uším. Vždyť přece dlouhodobá podpora neefektivní výroby financovaná výrobou efektivní, doplněná zákazem výhodného nákupu vstupních zdrojů, tedy přesně to, co výše uvedení výtečníci dlouhodobě podporují, k ničemu jinému než ke zvyšování ceny výsledného produktu, nebo dokonce jeho nedostatku, nemůže vést. Takže trh naopak zafungoval velmi dobře. **Je potřeba čekat na celoevropské řešení snížení cen elektřiny, anebo by mělo Česko tuto situaci řešit na národní úrovni? Pokud ano, jakým způsobem?** Čekat na celoevropské řešení je při současném personálním obsazení evropských institucí čekání na Godota. Proběhnou jen další summity, konference, sní se pár tun chlebičků, přijmou se další směrnice, a to je vše. Jediné skutečné řešení energetické a na ní zákonitě navazující i hospodářské krize, která je za dveřmi, je okamžité zrušení Green Dealu a všeho, co s tím ideologickým paskvilem souvisí, a normalizace vztahů s Ruskem. Jestli si ale někdo myslí, že tyto věci dokáží udělat političtí aktivisté a diletanti z EU, nebo snad dokonce z Fialovy vlády, kteří zvládnou maximálně tak udělat nástěnku o tom, že v zimě mrznout je správné, tak splňuje všechny podmínky pro okamžitou hospitalizaci na psychiatrii. Vždyť právě tito lidé nás do současné situace svoji dlouhodobou činností dostali.

V reakci na doporučení předsedkyně Sněmovny Markéty Pekarové Adamové, aby si lidé v zimě vzali svetr, jste navrhl usnesení, aby byly prostory Sněmovny vytápěny maximálně na 17 stupňů. Budete v podobných návrzích pokračovat? Samozřejmě, když chce paní Pekarová po lidech, aby si netopili, měla by jít sama příkladem. Je to symbolický krok.

Můžete shrnout pomoc Fialova kabinetu občanům v souvislosti se zdražováním potravin, bydlení a v podstatě všeho? Činnost této vlády se dá shrnout do několika slov: zrada, dokončení kolonizace ČR, národní tragédie.

Jak hodnotíte vývoj situace na Ukrajině a postoj české vlády k tomuto konfliktu? Na tuto otázku je v ČR povolen pouze jediný názor, takže, protože chci dodržovat zákon, prohlašuji, že jsem s tímto názorem v souladu.

To je váš názor? Ano.

Ale jaký je ten názor konkrétně? To já nevím. Na to se musíte se zeptat panů Fialy, Lipavského, nebo pana prokurátora Stříže. Ti určují, jaký názor je zrovna povolený. **Vy tedy nevíte, jaký to je názor?** Asi tuším, jaký byl včera, nevím ale, jaký je dnes. Každopádně jsem s ním ale v souladu. Přesněji by za mě mohl odpovědět pan Fiala nebo třeba paní Černochová, anebo možná také vrchní vládní cenzor, Klíma, nebo paní Pekarová. Těžko říct, kdo vlastně... Každopádně já jsem s jejich názory v souladu, protože kdo s nimi v souladu není, ten se dopouští trestného činu schvalování genocidy. To je přece ta naše liberální demokracie, se kterou jsme v souladu úplně všichni.

Můžete okomentovat situaci kolem Tchaj-wanu, která se vyostřila po návštěvě předsedkyně americké Sněmovny reprezentantů Nancy Pelosiové. Jak hodnotíte tento krok ve světle toho, že americká vládní politika uznává princip jedné Číny? Je poměrně pravděpodobné, že se schyluje ke konfliktu mezi USA a Čínou, kdy místo Američanů budou pro změnu umírat Tchajwanci. Když to funguje na Ukrajině, proč ne na Tchaj-wanu? Nás se to opět nijak netýká a jenom musíme doufat, že nepřijdeme o pana Vystrčila, protože ČR by tak ztratila opravdu výjimečného politika. Podle jeho neohrožené rétoriky totiž předpokládám, že se v případě konfliktu na Twaj-wanu pan Vystrčil osobně zapojí do bojů se zbraní v ruce. A možná dokonce nebude sám, protože v poslední době u nás máme mnoho podobně neohrožených politiků... **Jana Dubničková. iportal24,cz**

Prázdninové toulky kladenských diabetiků

Městské divadlo Kladno 2

Ředitel Josef Strouhal, odchovaný kočujícími společnostmi a předměstskými scénami, kombinoval tradiční osvětové kulturní program s lidovou zábavou. Reprízovost byla minimální, divadlo chríllo ustavičně nové tituly a produkce. Dominantní složkou byla ta herecká, ta však trpěla chvatnou přípravou. Herecký styl se vyznačoval již poměrně zastaralou typovostí a deklamační teatralitou. Přestože se diváci i soubor setkávali poměrně často s moderním, psychologickým herectvím při hostování význačných hereckých individualit (Eduard Kohout, Eduard Vojan), na proměnu zažitého hereckého stylu to nestačilo. Na nátlak správního výboru musel ředitel proti své vůli do činoherního repertoáru vsouvat operety, které měly přinést větší zisk. Zpěvoherní program se skládal z „menších věcí zpěvních“, odpovídajících možnostem pěvecky disponovaných činoherců; orchestr řídil od roku 1915 Josef Vašata, významný organizátor kladenského hudebního životaK příspěvkům na provo z divadla přibyla po převratu roku 1918 státní subvence, avšak podstatně nižší než pro nově konstituované soubory (v Olomouci, Ostravě aj.). Členstvo v zápase o splnění svých sociálních požadavků vstoupilo v roce 1919 do stávky, která vyhrtila dlouhodobé rozepře mezi Josefem Strouhalem a správním výborem. Strouhal rezignoval a ředitelem se na necelé dvě sezony stal překladatel a bývalý herec Vilém Táboorský, který stavěl do popředí repertoáru operetu. Operetní provoz však byl finančně ztrátový, což vedlo k další výměně ředitele. Novým ředitelem se stal

Otakar Novák, který však vzápětí přešel do nově zřízeného divadla v Košicích. Funkce tak byla v březnu 1921 opět svěřena Josefu Strouhalovi. Nicméně od sezony 1923/24 se znovu začaly prohlubovat rozpory mezi ředitelem a nejednotnou divadelní správou. Strouhalův program, nevstřícný k novým vývojovým tendencím českého divadla, byl stále častěji kritizován i v místním tisku. Roku 1925 proto Josef Strouhal z ředitelského postu odstoupil, v divadle však setrval až do roku 1933.

Na jeho místo nastoupil organizačně schopný a umělecky průbojnější Josef Burda (působil zde mezi lety 1925 a 1928) a v inscenacích se začaly prosazovat modernější postupy, mj. ovlivněné i ruskou avantgardou. Zpěvohra vedle tzv. lidových operet začala uvádět nový módní žánr revue.

Burdovým nástupcem se stal Stanislav Langer, zakladatel Tylova divadla v Nuslích, který ale uprostřed sezony 1930/31 přijal výhodnější místo v Olomouci a z Kladna odešel. V další sezoně divadlo vedl Rudolf Kautský, divadlo v té době podniklo ojedinělý a značně finančně ztrátový zájezd na Podkarpatskou Rus.

Další ředitelé zpravidla záhy finančně ztroskotali a sezonu končili předčasně. Soubor se za těchto podmínek rychle obměňoval a divadlo vyčerpávané zápasem o samotnou existenci umělecky upadalo. Repertoár ovládly komerční lidové hry a operety, závažnější díla se objevovala jen ojediněle (např. za Fošenova vedení byla uvedena Čapkova Bílá nemoc (1937) a o rok později, pouhý týden po premiéře v Národním divadle Matka)

V roce 1938 se o kladenské divadlo ucházel Stanislav Langer, de facto pro svou manželku Števu Langrovou, která za jeho nepřítomnosti (byl stále vázán ředitelskými povinnostmi v Olomouci) divadlo řídila. Postupně je vyvedla z letité krize: dosáhla zvýšení subvence a vůbec poprvé získala finanční příspěvek od Poldiny huti, stabilizovala herecký soubor, snížila počet premiér a posílila pozici činohry. Uvedení Čapkovy První party (div. adaptace František Kožík, 1938, vůbec první pokus o dramatizaci Čapkovy prózy) signalizovalo repertoárovou proměnu. Za okupace navíc soubor pravidelně hostoval i v řadě dalších českých měst (např. Louny, Mladá Boleslav, Slaný).

V sezoně 1940/41 se stal šéfem činohry režisér Antonín Kurš, který podpořil snahy o umělecky kvalitní tvorbu (uvedeny byly např. hry Othello; Faust, Manon Lescaut). Na příkaz oberlandrátu však byl v únoru roku 1941 z Kladna vypovězen.

V jeho úsilí pokračoval režisér Jaroslav Novotný, který se stal ředitelem roku 1943. Dramaturg Jan Kopecký inicioval mezi lety 1943 a 1944 kladenské premiéry nových nebo málo známých děl, překladů a adaptací (např. Bednář: Trny mládí; Dehmel: Lidumilové; Gozzi: Šťastní žebráci). A úsilí činohry oceňovala i pražská kritika. Také v operetě se vedle lidových zpěvoher prosadila i velká výpravná díla jako byla např. Lehárova Veselá vdova či Giuditta. Rozkvět divadla se zastavil až uzavřením všech divadel z rozhodnutí protektorátní vlády. J.Kůstka

Opáčko z dějepisů 27

Prvním Habsburkem na českém trůnu byl FERDINAND I., (1526-1564). České stavy trvaly na svobodné volbě tak, jak stanovila těžce vydobytá privilegia. Ferdinand tedy sliboval a sliboval – že budou platit kompaktáta, bude sídlit v Praze a dá stavům plnou svobodu. Byl tedy zvolen a o rok později korunován. Hlavně proto, že státní pokladna byla prázdná. Propagoval ho zejména český pán Adam z Hradce. Netušil, že Ferdinand je na tom s penězi podobně. Povíme si něco o něm a o situaci v Evropě. Habsburkové díky početnému potomstvu a výhodné sňatkové politice získávali v Evropě stále více prostoru a moci.(Také díky podvrhům o původu svého rodu, zfalšovaným ve století předcházejícím – pravidlo říká, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou.) V Rakousku samém sice v jednotlivých zemích vládla knížata, ale Habsburk stál nad nimi. Plnou vládu měli v Nizozemsku a ve Španělsku. Sám Ferdinand se roku 1503 ve Španělsku narodil a vyrůstal tam až do dospělosti. Když ho roku 1521 starší bratr, císař Karel pověřil vládou nad Rakouskem, nebyl ve Vídni přijat se sympatiemi. Neuměl ani slovo německy. Zvedl se proti němu odpor. Vzpoura stavů byla krutě potlačena, stejně tak i selská povstání z let 1524-25. Manželka Anna mu porodila cellkem 15 dětí, 4 chlapce a 11 děvčat, tedy slušný počet pro další dobývání pozic rodu prostřednitvím sňatků. Jakmile u nás začal vládnout, bylo jasné, že ze slibů nehodlá splnit téměř nic. Poprvé hovoříme o absolutizmu, samostatné vládě panovníka. Takový byl ostatně v Evropě všeobecný panovnický trend. Když se později stal králem celé římské říše, vládou v Čechách pověřil svého syna jako místodržícího - s úplnou panovnickou pravomocí. Ferdinandův syn po otci zdědil jméno i povahu. Jako nesmlouvavý katolík povolal Ferdinand I. ze Španěl do Čech jezuity, byla zahájena rekatolizace země, která byla dosud většinou protestantská. Řád jezuitů proslul tvrdou kázní a vojenskou organizací. V čele stál dokonce generál. Zřizovali školy, snažili se ovlivit především mladé, hlavně z důležitých rodin. Kde to nešlo jinak, neváhali použít i násilí. Ostatně, i nekatolické církve v té době tvrdě trestaly své odpadlíky. Ale ani jezuité vše nezmohli. Uvítali tedy zřízení svatě inkvizice.

Papež Pavel III. zřídil papežské konzorcium kardinálů, kteří řídili její činnost. Vztahovala se jak na duchovní, tak i na laiky. Vyhledávali kacíře, vedli výslechy a měli neomezenou moc trestat. Cílem bylo hlavně veřejné pokání, odvolání bludů, to považovali za nejúčinnější pro přesvědčení ostatních. Kacíř je horší vraha, ten zabíjí tělo, kacíř však zabíjí duši a vede ji k věčnému zatracení. Obvyklá metodika byla tato. Inkvizitoři svolali duchovní i obyvatele. Při kázání všechny vyzvali, aby ohlásili kacíře ve svém okolí. Současně vyhlásili období milosti, kdy se takový kacíř mohl přiznat, kát a bylo by mu odpuštěno. Nějaký čas byla shromažďována udání, z nich vyhotoven seznam podezřelých. Pak přišly na řadu výslechy. Jména udavačů byla tajná, obviněný však mohl komisi předem označit své nepřátele, což inkvizice někdy vzala za úvahu a takového udavače vyřadila. Udání bylo totiž považováno za důkaz. Následoval výslech na mučidlech. Přiznání muselo být ale ještě potvrzeno druhý den dobrovolným přiznáním. Mučení se mohlo samozřejmě opakovat, věznění mohlo trvat neomezenou dobu, klidně až do konce života. Vyšetřování bylo tajné, vyhlášování rozsudků i trestání bylo veřejné. (Tresty provedla už světská moc). Ne všechny rozsudky končily upálením, byly často mírnější, až doživotní vězení, veřejné pokání, poutě na svatá místa – hlavně, aby ostatní viděli, a vzali si příklad. Kromě papežské existovala ve Španělsku i panovníkem organizovaná inkvizice. Byla daleko horší, hrůznější než ta papežská. Kromě víry šlo hlavně o majetky, z trestů těžil jak král, tak i církev.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2 tel.: 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256E-mail:**ov.kladno@kscm.cz**, WEB://http://kladno.kscm.cz**MIČ 47 437 Nevyžádané příspěvky se nevracejí**

-

